

¹Ein Psalm Davids für Jeduthun, vorzusingen. Meine Seele sei stille zu Gott, der mir hilft.²Denn er ist mein Hort, meine Hilfe, meine Schutz, daß mich kein Fall stürzen wird, wie groß er ist.³Wie lange stellt ihr alle einem nach, daß ihr ihn erwürget-als eine hängende Wand und zerrissene Mauer?⁴Sie denken nur, wie sie ihn dämpfen, fleißigen sich der Lüge; geben gute Worte, aber im Herzen fluchen sie. (Sela.)⁵Aber sei nur stille zu Gott, meine Seele; denn er ist meine Hoffnung.⁶Er ist mein Hort, meine Hilfe und mein Schutz, daß ich nicht fallen werde.⁷Bei Gott ist mein Heil, meine Ehre, der Fels meiner Stärke; meine Zuversicht ist auf Gott.⁸Hoffet auf ihn allezeit, liebe Leute, schüttet euer Herz vor ihm aus; Gott ist unsre Zuversicht. (Sela.)⁹Aber Menschen sind ja nichts, große Leute fehlen auch; sie wiegen weniger denn nichts, so viel ihrer ist.¹⁰Verlasset euch nicht auf Unrecht und Frevel, haltet euch nicht zu solchem, das eitel ist; fällt euch Reichtum zu, so hänget das Herz nicht daran.¹¹Gott hat ein Wort geredet, das habe ich etlichemal gehört: daß Gott allein mächtig ist.¹²Und du, HERR, bist gnädig und bezahlst einem jeglichen, wie er's verdient.

لِإِمَامِ الْمُعْتَبِينَ عَلَى بَدُونٍ. مَرْمُورٌ لِدَاوُدَ.

¹إِنَّمَا لِلَّهِ انْتَهَرْتُ نَفْسِي، مِنْ قَبْلِهِ خَلَّصِي. ²إِنَّمَا هُوَ صَخْرَتِي وَخَلَّصِي، مَلْجَأِي، لَا أَتَرَعَّرُ كَثِيرًا. ³إِلَى مَتَى تَهْجُمُونَ عَلَى الْإِنْسَانِ، تَهْدِمُونَهُ كُلَّكُمْ كَحَائِطٍ مُنْقَصٍ، كَجِدَارٍ وَاقِعٍ؟ ⁴إِنَّمَا يَتَأَمَّرُونَ لِيَدْفَعُوهُ عَنْ بَسْرِفِهِ، يَرْصُونَ بِالْكَذِبِ. بِأَفْوَاهِهِمْ يُبَارِكُونَ وَيَقْلُوبُهُمْ يَلْعَنُونَ. سِيْلَاةٌ.

⁵إِنَّمَا لِلَّهِ انْتَهَرْتُ، يَا نَفْسِي، لِأَنَّ مِنْ قَبْلِهِ رَجَائِي. ⁶إِنَّمَا هُوَ صَخْرَتِي وَخَلَّصِي، مَلْجَأِي، فَلَا أَتَرَعَّرُ. ⁷عَلَى اللَّهِ خَلَّصِي وَمَجْدِي، صَخْرَةُ قُوتِي. مُحْتَمَايَ فِي اللَّهِ. ⁸تَوَكَّلُوا عَلَيْهِ فِي كُلِّ جِينٍ، يَا قَوْمُ، اسْكُبُوا قُدَّامَهُ قُلُوبَكُمْ. اللَّهُ مَلْجَأُ لَنَا. سِيْلَاةٌ.

⁹إِنَّمَا بَاطِلٌ بَنُو آدَمَ، كَذِبٌ بَنُو الْبَشَرِ. فِي الْمَوَازِينِ هُمْ إِلَى قَوْفٍ، هُمْ مِنْ بَاطِلٍ أَجْمَعُونَ. ¹⁰لَا تَتَّكِلُوا عَلَى الظُّلْمِ وَلَا تَصْبِرُوا بَاطِلًا فِي الخَطْفِ. إِنْ رَادَ الْعَتَى فَلَا تَصْعُوا عَلَيْهِ قَلْبًا. ¹¹مَرَّةً وَاحِدَةً تَكَلَّمَ الرَّبُّ، وَهَاتَيْنِ الْإِنْسَانِينَ سَمِعْتُ أَنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ. ¹²وَلَكَ، يَا رَبُّ، الرَّحْمَةُ لِأَنَّكَ أَنْتَ تُجَازِي الْإِنْسَانَ كَعَمَلِهِ.